

Кръзвави капки се лъщатъ
Нешу по челото.
Всъки кат' го виде каза
Въ умътъ си уплашенъ
„Нѣщо лошо е направилъ“
Този зверъ ужасенъ.
После малко дѣчицата
Край село отиватъ
И тѣлото отчаянно
На Стоянъ намиратъ.
Тѣ се връщатъ уплашени,
И рассказватъ в' село
Че на края отъ селото
Има мъртво тѣло.
Много хора се стѣкоха
Тамо при Стояна,
Който е распространъ мъртав
Въ росната поляна.
Всички идътъ уплашени,
Единъ вече вайка,
Другъ отива да каже на
Стоянова майка.
Трѣти вече на попови
Вратници потропа,
Вика силно растрѣвоженъ
Да излѣзе попа.
Млади моми захванаха
Да вайкатъ Елена,
Че умрѣ вѣчъ тозъ с'когото
Тя беше засмѣна.
Я недѣй си вѣчъ Елнке
Главата окича'